

Med beslutningsforslaget ønsker vi at sikre to ting:

For det første, at sagsbehandlingen fremskyn- des, sådan at det slås fast, at der skal igangsættes en landsdækkende forsøgsordning pr. 1. juli 1987, og for det andet, at de handicappede, de handicap- pedes organisationer, den øvrige offentlighed og folketinget inddrages i diskussionen om den kon- krete udformning af forsøget. Denne diskussion omfatter i hvert fald følgende seks punkter:

Personkredsen

Det omtalte udvalg om de handicappede og arbejdsmarkedet har foreslået følgende afgræn- sning af den personkreds, der tænkes omfattet af ordningen:

»Personer, der på grund af synsnedsettelse er ude af stand til eller kun med uforholdsmæssigt stort besvær er i stand til at læse.

Personer, der på grund af meget betydelig ned- sat funktion i bevægelsesapparatet har behov for praktisk bistand ved udførelse af arbejdsfunctio- nerne.

Personer, der på grund af alvorlig hørenedsæt- telse har behov for tolkebistand.

Personer, der i øvrigt på grund af anden alvor- lig nedsat arbejdsfunktion har behov for bistand i forbindelse med udøvelse af erhverv.«

Forslagsstillerne er enige i denne afgrænsning og enige med udvalget i, at tildeling af ydelsen må forudsætte, at pågældende handicappede person er ansat på normale overenskomstmæssige vilkår på det almindelige arbejdsmarked.

Maksimumsbeløb

Udvalget foreslår, at der fastsættes et maksimalt beløb, der årligt kan ydes til personlig assistance. Dette er forslagsstillerne uenige i. Det afgørende må være, at der ydes den personlige assistance, som gør det muligt for den handicappede at funge- re på arbejdsmarkedet. Eller med socialministerens ord fra november-redegørelsen:

»Regeringen lægger megen vægt på, at bestræ- belserne på at integrere personer med handicap i samfundet fortsætter, og at der fortsat arbejdes videre i retning af at sikre personer med handicap en ligestilling inden for alle områder af samfun- det.«

Også på den baggrund må ideen om et fast maksimumsbeløb afvises; i øvrigt ville indførelsen af en sådan grænse ikke kunne undgå at medvirke til en udbredelse af stive systemer inden for det sociale område.

Behovet for personlig assistance

Instituttet for blinde og svagsynede i Hellerup har anslået, at antallet af blinde med behov for sekretærbistand i alt på lidt længere sigt vil ligge på omkring 100. Landsforeningen for Vanføre har skønnet, at behovet for bevægelsehæmmedes ved- kommende vil ligge på omkring 150 personer, og på baggrund af oplysninger fra de øvrige organisa- tioner under De Samvirkende Invalideorganisatio- ner har udvalget skønnet det samlede behov til at ligge omkring 500.

Dette skøn er i hvert fald ikke for højt. Hvor meget det ligger i underkanten, afhænger i høj grad af, hvilke aktiviteter der udfoldes for at åbne op for handicappede på det såkaldt normale arbejdsmarked. Den aktuelle situation kan beskrives med Jørgen Ulf Christensens ord: »Heller ikke på arbejdsmarkedet er de handicappede en forventet arbejdskraft. For der er 117 funktioner, de ikke kan, og kun elleve, de kan. Til trods for, at de fleste erhverv i dag er så højt specialiserede, at man kun behøver at udøve syv funktioner.« (»Fugl uden vinger«, side 102).

Udgifter

Ud fra et skøn på omkring 500 personer med behov for personlig assistance og ud fra en gen- nemsnitlig ydelse på 20.000 kr. årligt anslår udval- get de samlede årlige udgifter til 10 mill. kr. Dette skøn må betragtes som et minimumsskøn.

Ydelsesmodtager

Udvalget foreslår, at det i lighed med den eksi- sterende svenske ordning bliver virksomheden, der tildeles ydelsen, således at det er virksomheden, der bliver arbejdsgiver for den person, der skal yde assistancen. I sin redegørelse gør socialmini- sterens opmærksom på, at udgangspunktet for rege- ringens arbejde på handicapområdet er, at den enkelte borger skal have størst mulig indflydelse på sin egen tilværelse. Dette er forslagsstillerne helt enige i, og vi synes, det er oplagt, at ydelsen tildeles direkte til den handicappede, således at den handicappede selv fungerer som arbejdsgiver for den person, der skal yde assistancen. Med Kir- sten Lykke Jensens ord:

»Det, jeg ønsker, er selv at være ansvarlig for mine døgtimer – kun derved kan jeg få den fulde tilfredshed med mit liv.« (»Fugl uden vinger«, side 70).

Denne principielle holdning fastholder forslags- stillerne, selvom Dansk Blindesamfund i forbindel- se med en høring over forslaget i forbindelse med